

Un plus de lideratge cultural

[Editorial de l'Enderrock 215, setembre del 2013]

A principi d'estiu es va fer pública la renúncia de Teresa Enrich, directora de l'Institut Català de les Empreses Culturals (ICEC). Enrich, que arribava al Departament de Cultura provinent del sector audiovisual, ha ocupat aquest càrrec durant menys de mig any.

El seu pas efímer pel capdavant de l'organisme que gestiona la majoria de les subvencions i ajuts a les empreses culturals catalanes no és una excepció. Des que CiU va assumir el govern de la Generalitat l'any 2010, l'ICEC ha tingut un total de quatre directors. El predecessor directe d'Enrich, el cantant bascocalalà **Gorka Knörr**, va ocupar el càrrec també sis mesos, del 28 de juny de 2012 a mitjan gener del 2013. El predecessor de **Knörr**, Fèlix Riera, va estar-s'hi una mica més: des del gener del 2011 fins al juny del 2012, data en què va deixar la direcció de l'organisme per passar a dirigir Catalunya Ràdio. Riera va substituir Antoni Lladó, que havia estat nomenat pel govern tripartit l'any 2007. La inestabilitat al capdavant de l'ICEC, doncs, ha estat la tònica durant els últims quatre anys.

Aquesta situació anòmala coincideix principalment amb el context de precarietat pressupostària en què es mou la generalitat de Catalunya en l'àmbit cultural. Les denominades 'polítiques d'austeritat' han afectat especialment la cultura i en particular la música. Segons les dades recollides per les dues darreres edicions de l'*Anuari de la Música*, que impulsen conjuntament el grup Enderrock i ARC, les subvencions a empreses culturals en l'àmbit musical s'han reduït des del 2010 un 18,3%. Dels 10,6 milions d'euros que la generalitat hi destinava l'any 2010 a través de l'ICEC, la Subdirecció general de Difusió Artística i el Conca, s'ha passat als 8,7 milions del 2012. El pressupost, doncs, ja era exigu, però les retallades han suposat una estocada final difícilment suportable, que ha situat la inversió en música en un simbòlic 0,02% del pressupost total per al 2012, sense comptar el cost de les grans infraestructures. Les finances nacionals sempre han estat precàries, però ara la situació és límit. gestionar la misèria sempre és incòmode i genera maldecaps a qualsevol responsable polític. De moment, el govern català no ha sabut trobar un perfil prou competent, amb capacitat per liderar la institució en una situació tan difícil i que a més a més tingui un plus d'autoentrega.

La falta d'estabilitat i lideratge al capdavant de l'ICEC no fa més que reflectir una situació de certa desorientació que sembla haver-se instal·lat en el si del Departament de Cultura, per bé que el nomenament de Jordi Sellas com a director general de Creació i Empreses Culturals ja hauria d'haver subsanat aquesta situació, creant la figura d'un supercap d'àrea. Vivim un moment polític molt centrat en la qüestió del procés pel dret a decidir i en les retallades a l'estat del benestar, i ni la majoria dels responsables polítics ni els mitjans de comunicació sembla que considerin una prioritat la qüestió cultural. El conseller Ferran Mascarell, persona competent i apassionada, hauria d'exercir un plus de lideratge en aquests moments extremadament crítics. En l'actual govern, Mascarell està tenint un perfil baix, però si el país vol enfrontar els reptes de futur, necessita saber cap on va en l'àmbit cultural. I necessita saber-ho ara. Fiar-ho tot a la realització de la consulta i a una hipotètica independència que ho solucionarà tot no sembla una opció gaire intel·ligent.